



László
nagyváradai megyéspüspök körlevele

IV. / 2021

Nr. 714/2021.
HÚSVÉTI ÜZENET

„Isten megszólította Mózeset a csipkebokorból:...«Vedd le sarudat a lábadról, mert a hely, ahol állasz, szent föld.» ... Majd így szólt az Úr: «Láttam népem nyomorúságát, ismerem szenvedését ... Elküldelek a fáraóhoz, hogy népemet, Izrael fiait kivezessed Egyiptomból.»” (Kiv 3, 4-5; 9-10).

Kedves Ünneplő Testvéreim!

A Mózes meghívásának történetéből idézett mondatok segítsenek bennünket, hogy a kiszámíthatatlan jövő felé tekintve **a hit világoossága** meghozza számunkra most is a megváltás felszabadító gyümölcseit. Az életünket makacsul megnehezítő szorongás, a kapcsolatainkat a mozdulatlanság állapotába kényszerítő csüggedés és az önmagunkról való lemondás veszélyével fenyegető reménytelenség jeleníti meg napjainkban azt a rabszolgasorsot, amely ránehezedik az egész világra, és amelyből csak az Isten ereje hozhat szabadulást. Ezért van az, hogy a még mindig rendkívülinek mondható körülmények közepette, amikor körülöttünk a világ az önmagáért vívott küzdelemben forrong, Krisztus követőiként megújult reménnyel és folytonosan megerősödő hittel akarjuk keresni a gyógyulás és a megújulás tiszta forrásait. Ezek a források ott fakadnak, ahol megvalósul az Istennel való találkozás, akinek terve nem a halálról és a szenvedésről, hanem az életről szól, mégpedig bőséges életről minden teremtmény számára.

Mózes a Hóreb hegyén találkozik az Úrral, akinek segítségével és irányítása alatt ismeri meg igazi önmagát. Belemerülve mindennapi elfoglaltságaiba, amelyeken keresztül a megélhetéshez szükségeseket biztosítja a maga és övéi számára, a hegynek magasán lassan ráébred arra, hogy életében valami rendkívüli történik. Kötöti őt még a föld és életének addigi sokféle tapasztalata, de a megsejtett

rendkívüliség arra készíti, hogy tovább emelkedjen és saru nélkül közelítse meg azt, ami majd Isten jelenlétének megszólító valósága lesz az Ő számára. Az égő csipkebokorhoz közeledve Mózes élete egy új irányt vesz. Mögötte marad a múlt, és egészen új távlatok bontakoznak ki előtte, amelyeknek megértéséhez nem elég csupán az Isten szavára való odafigyelés: **szükséges a hit**, amely egy új vállalkozásra teszi alkalmassá az amúgy gyenge, törekeny és alkalmatlannak látszó embert. Egy új élet kezd kibontakozni Isten népe boldogulására, amelyről Mózes közreműködésével a teremő Atya oldja le a rabszolgaság kötelékeit.

Az ideai húsvét, Jézus Krisztus feltámadásának ünnepe, ilyen üzenettel szólít meg bennünket: **merjünk kiemelkedni a mindennapiságokból**, és szakítsuk le magunkról a félelem, a fölösleges aggódás és okoskodás bénító kötelékeit. Maradjunk tisztánlátóak, hogy észrevehessük Isten jelenlétét és munkálkodását az életünkben, és engedjünk a magaslatok vonzásának, ahová csak saru nélkül, azaz tiszta lélekkel és alázattal, az Istennel való találkozáshoz méltóan emelkedhetünk fel. A járvány ideje jó alkalom lehet számunkra, hogy megtapasztalva Isten jelenlétét, tudatosítsuk magunkban meghívásunk kiválóságát. Isten gyógyulást és szabadulást ígért népének és ezt a mi hozzájárulásunkkal akarja megvalósítani a mostani időkben!

Mózes meghívásának történetét követve, szinte észrevétlenül a húsvéti események forgatagában találjuk magunkat, ahogyan azokat a húsvétvasárnapi evangéliumból ismerjük. Jézus temetését követően az elkeseredett asszonyok a hét első napján a sírhoz sietnek. Szent János evangélista csak Mária Magdolnát nevezi meg, aki észrevette, hogy a sír bejáratától elhengerítették a követ. Ez a tapasztalat, bár nem oldotta fel addigi keserűségét, **a folytatás küszöbére állította** őt, a hír továbbadására hívta, amivel meglepte Simon Pétert és a másik tanítványt: *„Elvitték az urat a sírből, és nem tudjuk, hová tették.” (Jn 20, 2b)*

Kedves ünneplő testvérek!

Jézus története nem fejeződött be a sírnál. Van folytatása, amely minden addigi számítást és emberi tervezést felborít. Az üres sír nem csak új kérdések elé állítja, hanem a megértés és a felfedezés útjának küszöbére állítja az embert. Ez a küszöb, amely a keresésnek újból és újból felajánlott idejében valósul meg, a minden korok holtpontjából való kimozdulást jelenti az emberiség életében. Az eljátszott esélyek visszaszerzéséhez, az elvesztett biztonság megkereséséhez, a boldogságunkat tápláló források felderítéséhez a Jézus sírjától elhengerített kő adja meg **az igazi kulcsot**. Egy olyan valósággal szembesít, amely fájdalmas lehet, mert kiszolgáltatottságunkra és törekenységünkre emlékeztet, de új reménységgel tölt el, mert Isten hűségének megtalálásához vezet, aki nem mondott le az emberről, hanem az újrakezdés lehetőségét ajánlja fel az irányvesztettség idején.

Mária Magdolna nem zárkózik el ettől a folytatástól. A nyitott sír láttán összeszedi minden erejét és tovább keresi az Urat, mert „nem tudjuk, hová tették.” (Jn 20, 2b). Bár sok élményszerű tapasztalatra lesz még szükség, ameddig majd eljut a felismerés pillanatához, amikor ő is „látta és hitt” (Jn 20, 9), az indulás megtörtént és **valami új kezd kibontakozni** az ő életében is. Húsvét ünnepe erre a tapasztalatra hív minket: „A sír üres és nem tudjuk hol van az Úr!” Lehet, vannak olyanok, akik megelégszenek a tények elfogadásával és nem tartják időszerűnek Mária Magdolna szavainak megfontolását. A beletörődés, a közömbösség, újabban az egymástól való elidegenedés úttorlaszként akadályoznak meg az új élet lehetőségeinek felfedezésében. Húsvét hangulata mégis azt sugallja, hogy nem törődhetünk bele a történetekbe. Nem játszhatjuk el az újraindulás lehetőségét. Ezért Jézus feltámadásának ünneplése nem merülhet ki az emlékezésben. Hitünket megvilágító kérdések keresztüztüzébe kell helyezzen bennünket, és hitünket megpróbáló cselekedetek és a tanúságtétel gyakorlására kell sarkaljon minket. A mostani létünkkel együtt járó homályt nem győzhetjük le másként, csak a Jézus feltámadásában vetett hit által. Engedjük és tegyünk is azért, hogy felfrissült és megtisztult hittel tudjuk megtalálni és megmutatni az élő Krisztust a világnak.

Kedves ünneplő testvérek!

*„Csak, ha Jézus feltámadt, akkor történt valami igazán új, ami megváltoztatja a világot és az ember helyzetét. Akkor ő lesz a mérce, amelyre ráhagyatkozhatunk. Hiszen akkor Isten valóban megmutatta magát.” – XVI. Benedek pápa A názáreti Jézus című könyvéből idézem ezeket a szavakat, amelyek ihlessenek bennünket húsvét titkának megközelítésében, sarkaljanak bennünket a feltámadás eseményének mélyebb megismerésére és bátorítsanak bennünket az élő Krisztusról szóló tanúságtételünkben. Most, amikor körülöttünk az egész világ megoldásokat vár az egészségügyi, gazdasági és szociális krízis megszüntetésére, a **Jézus feltámadásában vetett hitünk mutatja meg a felemelkedés útjait**. Csak ezeken haladva hirdethetjük: „Krisztus feltámadt! Ő valóban feltámadt! Életet és új reményt hozott az egész világnak!”*

Békés, egészséges és a megújulás kegyelmeiben gazdag húsvéti ünnepet kívánok mindenkinek!

Nagyvárad, 2021. húsvétjának ünnepén

†László
püspök s.k.

Nr. 715/2021.

NAGYPÉTEKI GYŰJTÉS A SZENTFÖLD JAVÁRA

Emlékeztetem kedves paptestvéreimet, hogy nagypénteken, április 2-án templomainkban minden szertartáson a Szentföld javára gyűjtünk. Hirdessük meg ezt a gyűjtést idejében, és szorgalmazzuk kedves híveinket, hogy nagylelkűen támogassák a Szentföldön élő keresztények megsegítését. Előre is köszönöm a hozzájárulást!

* * *

Nr. 716/2021.

A HÚSVÉTI SZENT HÁROMNAP MEGÜNNEPLÉSE

Az előttünk álló húsvéti ünnepekre vonatkozólag főleg, ami a szent háromnap megünneplését illeti, a következőket ajánlom kedves paptestvéreim figyelmébe:

1. Igazodva a most érvényben lévő járványügyi előírásokhoz, mindenkit arra kérek, nagy elővigyázatossággal és figyelemmel szervezzük meg a szent liturgiát, szigorúan betartva azokat az előírásokat, amelyek általánosan érvényesek: maszk viselése, távolság megtartása, kézfertőtlenítő használata. Továbbá, figyeljünk nagyon a templomok szellőztetésére, valamint a padok, kilincsek és a használatban lévő liturgikus felszerelések fertőtlenítésére.

2. Szorgalmazzuk, hogy híveink is tartsák be az előírásokat, külön figyelmet fordítva a szentáldozásra: csak kézbe áldoztatunk, az előírt formában, ill. az áldozáshoz való felsorakozásnál is tartsák meg a megfelelő távolságot.

3. A liturgikus ünnepléseknél igazodjunk a rubrikákhoz, figyelve azon módosításokra, amelyeket a járvány idejére már az előző évben is közöltünk:

- az ilyenkor szokásos **körmeneteket nem tartjuk meg** sem virágvasárnap, sem húsvét éjszakáján, mivel a vonulás alatt, illetve a kijáratoknál nehezen biztosítható a távolság megtartása;
- nagycsütörtökön **a lábmosás szertartása elmarad**;
- nagypénteken a **Szent Kereszt hódolatát** annak érintése nélkül végezzük. Elég, ha a celebráló pap felemeli a keresztet, miközben a hívek helyükön maradva letérdelnek és csendet tartanak;
- a nagypénteki szertartásban a **tíz egyetemes könyörgés** után a járvány idejére közölt, és az elmúlt évben is használt tizenegyedik könyörgést is imádkozzuk el; *(ld. 1. sz. melléklet)*
- a **húsvéti vigilián a rövidített változatot** kell venni, ezzel is kerülve azt, hogy a hívek túl hosszú ideig legyenek egy térben;
- a **templomi kórusok** szolgálata csak akkor megengedett, ha az nem veszélyezteti a körülöttük lévő hívek egészségét;
- az **áldozásnál** az áldoztató viseljen maszkot és áldoztatás előtt fertőtlenítse kezeit. A kezek fertőtlenítését az áldoztatás után is végezze el!

4. A **húsvéti vigília időpontját** úgy határozzuk meg, hogy híveink részt tudjanak azon venni, de biztonságban haza is érhessenek a kijárási tilalom elkezdéséig, azaz 22.00 óráig. Nyomatékosan szorgalmazom, hogy ezen rendkívüli körülmények ellenére, a húsvéti vigíliát ne délutáni órában tartsuk!
5. Mivel ilyenkor a hívek nagyobb számban szoktak megjelenni az ünnepélyes szentmiséken, főleg virágvasárnap és húsvétvasárnap, ahol lehetséges és szükséges, egy szentmise helyett mutassunk be kettőt, illetve biztosítsunk lehetőséget a szentmise követésére a templomon kívül is ott, ahol ez megoldható.
6. A húsvétvasárnap szokásos ételszentelést úgy végezzük, hogy a pap ne érintse az eledeleket ill. a kosarakat.

* * *

Nr. 717/2021.

BETEGEK, IDŐSEK ELLÁTÁSA A JÁRVÁNY IDEJÉN

A betegek ellátásával kapcsolatosan továbbra is az eddig közöltek érvényesek: nagy **elővigyázatossággal látogassuk** meg az egyházközség betegeit, és mindenben igazodjunk a fertőzés elkerülésére vonatkozó szabályokhoz (megfelelő távolság betartása, kezek fertőtlenítése a szentség kiszolgáltatása előtt és után, maszk használata, lehetőség szerint védőöltözék, stb.).

Ha nem tudjuk személyesen meglátogatni beteg és idős híveinket, próbáljuk meg **tartani velük a kapcsolatot** a technika adta lehetőségeket kihasználva (pl. telefonon keresztül imádkozzunk velük együtt, juttassunk el nekik egy bátorító üzenet) vagy egy apró figyelmesség útján (pl. húsvét ünnepére egy szentképet tegyünk a postaládájukba, és biztosítsuk őket imáinkról). A szentmisékben említsük meg az egyházközség idős, beteg tagjait, és hívjuk meg híveinket, hogy imádkozzanak értük.

Ne feledkezzünk meg arról, hogy **a plébánia szegényeiről is gondoskodnunk kell**, különösen ebben az időszakban. A már meghirdetett gyűjtés alkalmával kapott adományokat a plébános irányításával és az egyháztanácsosok bevonásával juttassák el oda, ahol arra a legnagyobb szükség van.

Nagyvárad, 2021. március 22-én.

†Böcskei László
megyés püspök s.k.

XI. RENDKÍVÜLI KÖNYÖRGÉS A JÁRVÁNY IDEJÉN

A járványban megbetegedettekért, az elhunytakért,
és a szeretteiket elvesztőkért is imádkozzunk, testvérek,
hogy megtapasztalhassa a keresztény nép:
életünkben és halálunkban
egyaránt mellettünk áll Krisztus,
a Mindenség Királya.

Csendben imádkoznak, majd a pap folytatja:

Mindenható, Örök Isten,
tekints kegyesen aggodalmunkra,
könnyítsd meg gyermekeid terhét,
fogadd országodba az elhunytakat
és erősítsd meg gyenge hitünket,
ahogy megerősítetted Szent Fiadat, Jézus Krisztust,
aki értünk kiürítette a szenvedés kelyhét.
Add, hogy mindig kétkedés nélkül bízzunk atyai gondviselésedben.
Krisztus, a mi Urunk által.

H.: Ámen.